

Народні свята на Україні

Свято в українській народній традиції завжди займало провідну роль. Усі свята українського календарного року пов'язані з господарським життям та побутом українців. Кожне з них має свої особливості, традиції та обряди.

Ми собі не уявляємо Різдва без куті, Великодня - без писанки, Святої Троїці - без клечання, навіть називаємо це останнє свято «Зеленими Святами». Всі ми відзначаємо свято Купала, на «Введіння» закликаємо щастя на майбутній рік, на «Катерини» кличемо долю, а на «Андрія» хто з нас не кусав галети (це великий корж із білого борошна) і яка дівчина не ворожила, чи вийде заміж цього року?

Весняні свята

З початку березня по кінець червня здійснювалися весняні свята та обряди.

Навесні пробуджується земля, оживає природа, а з нею — радісні надії та клопоти хлібороба. Після холодних коротких днів і довгих зимових вечорів, що минали у тісних хатах за роботою, молодь діставала нарешті можливість вийти на залиті сонячним світлом левади.

Кажуть, весну приносять на своїх крилах птахи. Коли природа вдягалася в буйну зелень, люди починали готуватися до веснянок і гаївок. Справляли їх переважно в квітні або травні. Це залежало від того, якою була весна — ранньою чи пізньою. Тому в Україні здавна повелося випікати о цій порі з тіста жайворонків.

Діти носили жайворонків по селу й закликали весну: «Весно, весно красна, прийди, весно, з радістю, з великою милістю!»

Люди одягали святкове вбрання, збиралися на луці, бажали одне одному вчасно вибрати ниву, засіяти її та діждатися щедрого врожаю.

**Веснянки та гаївки
починалися й закінчувалися
масовими хороводами.**

**Дівчата брались
за руки і робили
два великих кола.**

**Посередині,
заквітчана
зеленню і
першими
весняними
квітами, стояла
Весняночка (в
деяких
місцевостях її
називали
Подольночкою).**

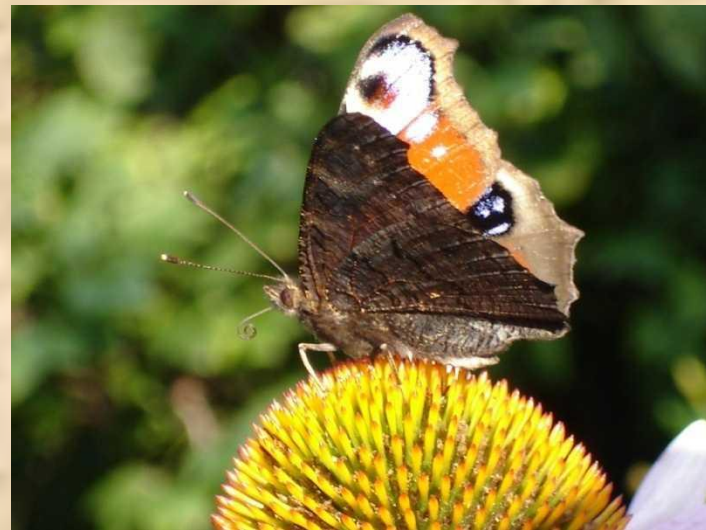
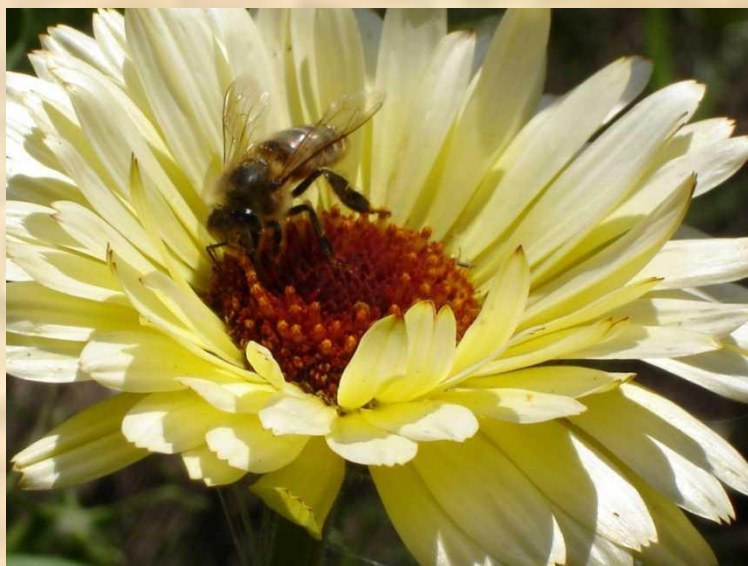
7 квітня - Благовіщення

**Одне з найбільших
православних свят, яке
пов'язано з благою
вістю, яку сповістив
Діві Марії архангел
Гавриїл, це вість про
те, що вона має
народити сина Божия.**

Українці вважали, що саме в цей день Господь благословляє рослини, які поступово воскресають після зимової смерті.

**Працювати
заборонялося...**

**Вважалося, що
навіть пташки цього дня,
не дивлячись на
зайнятість, не будують
своїх гнізд.**

**На Благовіщення
існував також звичай
відпускати на волю
птахів.**

Якщо до Благовіщення люди чекали на прихід весни, то після цього дня вважалося, що вона остаточно утвердилась у своїх правах, проте зима ще може сказати своє вагоме слово.

У народі говорять:

На Благовіщення зими не лай та саней не ховай.

Гарна погода - гарний врожай.

Вербна неділя

Останній тиждень перед Великоднем називається Вербним.

Згідно з біблійними описом, Христос за тиждень до свого Воскресіння в'їхав у Єрусалим на віслюку.

Вдячний народ встеляв Йому дорогу пальмовими гілками, отож у католиків це свято іменується Пальмова неділя. У нас же в силу того, що українська флора не багата на пальми ці функції взяла на себе верба. І це не дивно, бо саме вона першою пускає паростки відчувши прихід весни.

У церквах цього дня проходять пишні богослужіння з обов'язковим освяченням вербових гілок.

Прийшовши додому треба декілька разів стьобнути свою дитину освяченою гілкою, при цьому примовляючи:

Не я б'ю - верба б'є:
Будь великий, як верба,
А здоровий, як вода,
А багатий, як земля!

Ні в якому разі не можна викидати освячені гілочки, адже вони допомагають від різноманітних хвороб, дурного ока. До того ж, якщо Ви збережете освячену вербову гілку, то вона захистить Ваше помешкання від пожеж.

Великдень

Свято свят, найголовніше
православне свято.

Одна з легенд оповідає, що
коли Христос народився,
сонце світило дуже сильно,
один день тривав тиждень. А
коли Христа розіп'яли — день
поменшав.

На Великдень Христос
воскресає. День знову стає
великим.

У п'ятницю
печуть паску,
святять її у
церкві, їсти не
свячену — гріх.
Навіть
господиня,
витягуючи паску
з печі, не
куштує її, щоб
не порушити
народної
традиції.

У великодню суботу фарбують крашанки і розмальовують писанки — яйце в слов'ян було символом перемоги життя над смертю. Парубки дарують писанки і крашанки дівчатам, батьки роздають їх дітям.

Не прийняти від когось в дарунок писанку чи крашанку означає дуже образити того, хто дарує її.

Писанка — це весняне свято доброзичливості.

В ніч на Великдень спати не можна взагалі, бо проспиш усе на світі. Звечора усі йдуть до церкви на всеношну. В красивих кошиках до церкви несуться різноманітні наїдки - сало, хрін, печінка, голубці...

Урочиста процесія з півчою та священиком освячує і благословляє все це добро.

Повернувшись додому починали готуватися, але перед тим як сісти за стіл дівчатам треба вмитися водою в якій лежить свячене Великодне яєчко, аби була такою ж гарною та красною.

Вважається, що у Великодню ніч відкриваються усі земні скарби, які світяться на землі чарівними вогниками, проте побачити їх може лише найменша дитина в родині, та й то якщо помисли її чисті.

На протязі сорока днів по Великодню, аж до Вознесіння кожен православний християнин мусить вітатися один з одним словами "Христос Воскрес!" і отримувати у відповідь підтвердження цих слів "Воістину воскрес!"

Існує велика кількість великодніх забав. Найбільш відома нам зараз - це гра навбитки, коли діти, та і не тільки, вибирають крашанки і стукають ними одне об одне. Чиє розіб'ється той і програв. Дуже популярними колись були і рухливі забави, такі як гра в "Жучка", або "Довгу березу" та ще багато інших.

**Весь наступний тиждень
по Великодню
називається Світлим і
святкується ніби один
день.**

У народі говорять:

**На Великдень перший раз
зозуля закує.**

**Не кожен день Великдень, а
хліб не паска.**

Любіть Україну!

Шануйте традиції свого народу!

